

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Bakalářská práce

KOMPOZICE

Gabriela Pešková

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Oddělení výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimédia

Bakalářská práce

KOMPOZICE

Gabriela Pešková

Vedoucí práce: BcA. Vojtěch Aubrecht
Oddělení výtvarného umění
Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

OBSAH

- 1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE**
- 2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY**
- 3 CÍL PRÁCE**
- 4 PROCES PŘÍPRAVY**
 - 4.1 Výběr hudby**
 - 4.2 První pojetí**
 - 4.3 Druhé pojetí**
- 5 PROCES TVORBY**
- 6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA**
- 7 POPIS DÍLA**
- 8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR**
- 9 SILNÉ STRÁNKY**
- 10 SLABÉ STRÁNKY**
- 11 ZÁVĚR**
- 12 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ**
 - a) Knižní a periodická literatura**
 - b) Internetové zdroje**
- 13 RESUMÉ**
- 14 SEZNAM PŘÍLOH**
- 15 PŘÍLOHY**

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Záliba ve fotografii se ke mně dostávala zpočátku pomalou a složitější cestou, kdy jsme doma velice dlouho nevlastnili prakticky žádný fotoaparát. Změna nastala na začátku studia na střední škole, kdy se do rodiny pořídil kompaktní fotografický přístroj s možností manuálního nastavení. Prakticky okamžitě jsem si kompaktní přivlastnila a začala poznávat možnosti digitální fotografie.

S několika fotografiemi jsem se účastnila v roce 2007 výstavy ve Švýcarském muzeu fotografie Musée de l'Élysée v Laussane s názvem „We Are All Photographers Now!“. Výstava se věnovala velkému rozšíření moderní technologie schopné pořizovat fotografie a expozice dále putovala například do New Yorku. O dva roky později jsem si již pořídila svou vlastní první digitální zrcadlovku, která mě v zálibě ve fotografování pouze utvrdila. Se snímky, které jsem díky ní pořídila, jsem se účastnila soutěže Amatérská fotografie Plzeň 2009 a 2010, kde byly mé snímky vystaveny.

Díky fotografii jsem si na Ústavu umění a designu vybrala specializaci Multimédia, která nabízí nejen studium fotografie, ale i mnoha jiných oborů. V oblasti videa jsem si mohla vyzkoušet jeho tvorbu za pomoci pixilace. Zadání práce znělo „Fascinace předmětem“. Vybrala jsem si téma písma, jako na pohled jednoduchého, avšak mocného komunikačního prostředku. Pixilaci s grafickou úpravou jsem taktéž použila při tvorbě znělek pro televizní hudební stanici a při tvorbě klipu o stvoření žijícím v makovici.

Dále jsem měla příležitost seznámit se s pokročilejšími programy pro úpravu videa a tyto znalosti využila při tvorbě dvou videí k tématu klauzurních postupových zkoušek „Titulky k filmu“, kde se tvořily jak úvodní titulky, tak závěrečné. V oblasti grafiky jsem za své studium vytvořila návrhy plakátů na koncert, návrh plakátu pro můj obor, zcela nové logo školy, několik reprezentačních reklamních bannerů pro obory UUD, návrh grafiky na kreditní karty a interaktivní vánoční přání. Zkusila jsem si i tvorbu instalace ironicky popisující pohodlnost v současnosti, nebo ztvárnění individuálních světů. Absolvovala jsem všechny dostupné předměty zaměřené na fotografii a během jejich plnění jsem se například naučila pohybovat ve fotografickém studiu, techniku vyvolávání a zvětšování klasického filmu. Díky těmto poznatkům jsem byla schopna splnit zakázku mimo školu a to nafocení kolekce sklenic na víno a vytvoření celého specializovaného katalogu.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Téma mé bakalářské práce je Kompozice. Jedná se o sérii fotografií inspirovaných vybraným hudebním dílem.

Hudba, jako taková, je velice různorodá. Dokáže vzbudit v člověku radost, povznést ho nad všední problémy, naplnit elánem a rozveselit. Dokáže ovšem i dojmout, vzbudit smutek a být podnětem pro špatné vzpomínky. Má silné emocionální kouzlo a sama hudba, kterou máme rádi, na nás mnohé prozradí. Někdy i to, co si sami v prvním momentě, neuvědomujeme.

Hudba je jedna z věcí, která je s člověkem už od začátku a bude i do konce.

Toto téma jsem si vybrala, protože cítím, že mě hudba tak nějak provází životem a pomáhá mi ve složitých, nebo stresových situacích uvolnit se a přemýšlet. Pro mě samotnou je takovéto téma velkou výzvou a dala jsem si za svůj vlastní osobní a trochu psychologický úkol zjistit, co mě osobně vlastně hudba říká a jak ji dokáži sama zpracovat a předvést divákovi.

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé bakalářské práce je vytvořit série fotografií nebo koláží, tématicky inspirované vybranou hudbou. Protože je toto téma tvořivě velmi volné a experimentální, chci se pokusit vytvořit něco nového a беру to taktéž jako příležitost k vyzvání sebe sama k novému, trochu odlišnému úkolu, než jsem dosud plnila. Chci, aby se u mé práce divák bavil a měl možnost podívat se na něco obyčejného zcela novým pohledem, který ho zaujme.

Jednotlivé série se budou postupně zabírat určitým prvkem hudby, například rytmem, atmosférou, výraznými prvky v hudbě samotné apod.

4 PROCES PŘÍPRAVY

4.1 Výběr hudby

Základním kamenem celé práce je vybraná hudba a tak můj proces přípravy začal výběrem té pravé, která mě dostatečně inspiruje.

Mám v oblibě filmovou a seriálovou hudbu a hudbu použitou v počítačových hrách, tak mé hledání mířilo právě tam.

Po delším poslechu jsem si však uvědomila, že u většiny melodií nevnímám skladbu jako takovou, ale spolu s ní i děj, obrazy a momenty, ke kterým se v určitém filmu váže. Zkusila jsem tedy zařadit do poslechu i několik hudebních alb od skupiny Two Steps From Hell.

Jedná se o skupinu skladatelů, která byla založena roku 2006 a věnuje se čistě podkreslující filmové hudbě, či velmi podobně laděným skladbám, které však nejsou pro žádný specifický filmový projekt určeny. Jejich skladby jsou pak postupně odkupovány velkými společnostmi, které je pak dále používají pro své ukázky z nadcházejících filmů nebo videoher.

Během poslechu jsem si dělala poznámky a zaznamenávala melodie, které mi byly svou atmosférou vnitřně blízké, jejichž určité pasáže jsem dokázala procítit celým tělem. Z těchto poznámek jsem pak vybrala jednu skladbu s názvem „After the Fall“ od skladatelů ze skupiny Two Steps From Hell z alba Invincible.

4.2 První pojetí

Při poslechu mi vybraná hudba evokovala svou rytmikou a zpěvem bezeslov určitou volnost, svobodu, objevování. Pocit poznání něčeho nového. Když jsem při poslechu zavřela oči, abych se odprostila snáze od svého okolí, intuitivně jsem viděla zvláště barvy, exploze barev. Tento nápad se mě držel i při opakovaném poslechu a tak jsem se rozhodla ho vyzkoušet. Provedla jsem několik skic a náčrtů na papír, abych si lépe utvořila myšlenky, co vlastně od tohoto nápadu požaduji. Obstarala jsem si tři různé odstíny práškových barev a požádala své dva známé o pomoc při realizaci nápadu ve fotografickém studiu na fakultě Ústavu umění a designu. Původní myšlenka bohužel nevyšla přesně, jak původně měla. Měla jsem taktéž menší problémy s technikou a doplatila jsem i na neznalost vlastností práškových barev. Výsledný efekt nebyl podle představ a i když některé fotografie byly vizuálně hezké, bylo to vše, co mohly nabídnout. Nic víc zde bohužel nebylo.

Po uplynutí více času jsem se stále nemohla pohnout z místa a opustit vizi barev, téma, se kterým jsem si nevěděla rady. Začala jsem uvažovat nad tím, zda jsem si vybrala tu správnou hudbu.

Rozhodla jsem se tedy vybranou skladbu změnit. Otevřela jsem seznam písní, které jsem si vypsala na počátku a vybrala skladbu s názvem "Leaving Earth" od skladatelů Saschy Dikicyana a Crise Velasca, kteří složili celé album pro počítačovou hru Mass Effect 3. Melodie na mě působila svou smutnou, až temnou atmosférou a neobvyklým, velmi silně narušujícím prvkem, který ovšem na celé atmosféře velmi přidává. Skladba je zakončena jemně a tak mi dodává pocit, i když to může znít trochu pohádkově, že i přes

všechno zlé je zde vždy něco dobrého. Pocit, že i po něčem velmi špatně prožitém zde může být na konci něco, co nám vrátí naději.

4.3 Druhé pojetí

Pohrávala jsem si s myšlenkou něčeho zlého a něčeho dobrého, a zkoušela ji všemožně formulovat. Jak ale vytvořit z něčeho, co je bráno všeobecně negativně, něco dobrého?

Inspiroval mě francouzský fotograf jménem Damien Doumax, žijící ve městě Bordeaux. Bohužel žádné další informace o něm nikde příliš nejsou a ani on sám na svých stránkách nemá prakticky nic o svém životě. Mimo spousty jiných námětů měl mezi svými fotografickými sériemi i jednu inspirovanou starými budovami, jejich zdmi a podlahami, které vyfotil a dále počítačově upravil tak, že divákovi náhle ukázal zcela jiný svět. Díky tomuto objevu jsem dostala první impulz pokusit se zajímat o staré budovy a detaily na nich.

I když celé pojetí smutku, který se může proměnit v něco radostného nebo nadějného zní filozoficky, zaujal mě nápad promítnout ho na něco tak obyčejného a v mysli lidí spíše všedního a otravného problému.

Zaměřila jsem se na omítky starých budov. Všeobecně je oprýskaná nebo prosáklá omítka brána jako ošklivá, neestetická a musí být opravena. Já se tedy pokusila o to, aby dostala šanci působit jako přesný opak. Dát jí, jako svému novému tématu, nový rozměr a dívat se zcela odlišně, než jen jako na ohyzdnou věc, kterou ve městech míváme denně mnohokrát a zcela bez povšimnutí.

"Nejtěžší je vidět to, co máte před očima."¹

¹ Johann Wolfgang Goethe (1749-1832), německý spisovatel.

5 PROCES TVORBY

Po výběru první skladby, pomocí které jsem chtěla začít tvořit, jsem zjistila, že cítím jakýsi vnitřní tlak. I když byl ještě dostatek času na vymýšlení nových nápadů na práci a jejich realizování, cítila jsem, že se zkouším nutit a neustále uvažovat, definovat, co mi sama hudba říká. I přesto, že jsem melodii v danou chvíli ani neposlouchala. Po prvním nevydařeném pokusu s práškovými barvami jsem cítila, že se ve mě vybudoval blok, i když jsem si to zpočátku nechtěla připustit, nedokázala jsem se odpoutat od nápadu, který již selhal. Po domluvě s vedoucím bakalářské práce jsem se rozhodla změnit vybranou skladbu úplně a nebrat ohledy na to, zda se mi při jejím poslechu vybavují určité scény z filmů, které doprovází, nebo zda se od nich dokáží odprostit. Naštěstí mi druhá vybraná skladba byla již velmi nápomocná a dala mi tu správnou myšlenku, kterou jsem dokázala specifikovat a pojmenovat. Na první procházky po městech za účelem fotografování starých omítek jsem se vydala v únoru. Měla jsem v paměti místa, kde jsem si již v minulosti všimla různorodých prasklin a vzorů na zdech. Postupem času jsem si začala mnohem více všímat takovýchto detailů kolem sebe a snažila se vybírat pouze ty, které mě opravdu zaujaly. Ať už to bylo svou barvou, vzorem, nebo v kombinaci se sprejem.

Když jsem se na fotografie pak později dívala, uvažovala jsem, jak a čím jim dodat ten nový život. Vzory na zdech jsou absolutně individuální a originální a díky tomu mají právě jedno společné a to chaos. Nepravidelnost. Zkusila jsem tedy do tohoto chaosu vnést trochu pravidelnosti v podobě geometrických obrazců. Nejprve ve

formě digitální úpravy a přidávání vzorců přímo do fotografií. To se mi ovšem stále zdálo jen povrchové. Pokusila jsem se tento nápad posunout dál vystřihnutím geometrického tvaru přímo z vytištěné fotografie omítky. Jednalo se o rovnostranný trojúhelník.

Samozřejmě jsem se snažila vytvořit trojúhelník tak, aby byl v souladu se vzorem zdi a působil co nejvíce samostatně. Postupně jsem takových trojúhelníků vytvořila desítky a stále se snažila, aby byl každý originální, stejně jako pukliny a textury po tekoucí vodě na zdech a přitom byl každý vzor "uvězněn" v symetrii. Když jsem je postupně skládala vedle sebe a dívala se, připomínaly mi jakousi skladbu hudby samy o sobě. Praskliny a linie na nich určovaly výšky, dramaticčnost, nebo naopak jemnost a odstíny každého z nich pak atmosféru a celkový pocit z díla, které jsem skládala před sebe. Vzniklo celkem 90 samostatných trojúhelníků.

V druhé sérii jsem se chtěla naopak soustředit na prostorovost a nechat se spíše vést liniemi, které se na zdech tvořily. Pokusila jsem se to vyjádřit prostřednictvím koláže, kdy jsem skalpelem vyřezávala z tisků velikosti A3 různé kusy omítek a nechala se vést po jejich liniích. Později jsem tyto linie sama rozšiřovala a překračovala, abych dostala nové, odlišné a ještě rozmanitější tvary. Po konzultaci s vedoucím bakalářské práce jsme se shodli na ponechání této série ve formě jakési hry. Vytvořím co možná nejvíce možných dílů, vyřezaných z tisků fotografií omítek a divák poté bude mít možnost poskládat si vlastní koláž. Jednotlivé díly jsou jako jednotlivé hudební prvky vybrané melodie, které společně dávají dohromady originální, osobité a intimní dílo. Divák si tedy může vzít jednotlivé prvky a dosadit si je do vyhraněného prostoru, kombinovat a nejlépe vrstvit, aby dosáhl prostorového efektu omítek. Na finální instalaci

budou díly, které mají označovat kraje nebo rohy vyhraněného prostoru, připevněné k bílému podkladu, aby nehrozilo posouvání základu při přidávání dalších dílů.

Podoba třetí série mi ovšem zůstávala velmi dlouho nepřiliš jasná. Měla jsem téměř hned ze začátku fotografii zdi, která se velmi podobala temnému lesu s měsícem v úplňku. Byla velmi atmosférická, ovšem takovéto podobné scénérie se všeobecně hledají velmi těžko a nebyla jsem si jistá, pokud bych další takové našla, zda by tyto podobné fotografie neztratily v sérii svou atmosféru. Následovalo několik pokusů a nápadů, které ovšem stále nenaplňovali mou představu. Zkusila jsem složit digitální koláže z fotek, digitální úpravy barev, tvarů, ale stále jsem nemohla najít to pravé, co by se k vybrané hudbě hodilo, co by opravdu vyjadřovalo něco specifického. Zkusila jsem proto najít ještě další odlišný úhel pohledu, který jsem do té doby neobjevila a vyfotila pár fotografií detailů zdí z mnohem odlišných úhlů, než jsem dosud fotografovala. Později jsem se k detailům zdí vrátila i v noci a pokusila jsem se nudné a šedivé zdi osvěžit světlem, tzv. Light paintingem. I když fotografie byly vizuálně některé povedené, stále to ovšem nebylo to, co jsem hledala. Později jsem ve svých dřívějších pracích, které jsem dále nerozpracovala, našla fotografie, které velmi věrně připomínají satelitní snímky neznámé krajiny nebo země, které již byly inspirovány nově vybranou hudbou s názvem „Leaving Earth“. Chopila jsem se tedy této ideí a rozhodla se ji zpracovat a dokončit tak, jak jen budu moci. Vznikl tak atlas nové, jiné země, s mapami složenými pouze z fotografií omítek. Atlas jsem se pokusila vytvořit co nejvěrněji a zároveň jsem do něj chtěla přidat něco z mého vkusu, myšlenek a intuice.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Pro vytvoření fotek jsem použila digitální zrcadlovku značky Canon, model s označením 450D se základním objektivem 18-55mm. Podklady pro sérii s trojúhelníky jsem tiskla na 200 gramový papír, podklady pro vyřezávání do mé druhé série jsem tiskla nejprve na 200 gramový papír a posléze na 160 gramový papír. Mapy ve třetí sérii v podobě atlasu jsem zkombinovala a digitálně upravila v programu Adobe Photoshop CS6 a Adobe Photoshop Lightroom 4. Tisk byl proveden na matný křídový papír s gramáží 250. Desky pro listy jsou původně desky ze starší knihy, zevnitř dolepené černým kartónem a obaleny klasicky stylizovaným knižním přebalem. Přebal byl vytištěn na běžný papír na velkoformátové tiskárně. Všechny tisky jsem realizovala přes grafické studio v Plzni. Krabice pro první a druhou sérii jsem koupila a následně upravila tak, aby vyhovovaly svými rozměry mým potřebám.

7 POPIS DÍLA

Ve své bakalářské práci jsem se pokusila o nahlédnutí na zcela všední, obyčejnou věc, přítomnou všude kolem nás, zcela novým pohledem.

První série se skládá z 90 vyřezaných rovnostranných trojúhelníků, kdy každý z nich má na sobě originální a odlišnou texturu omítky. Touto sérií chci vyjádřit rytmiku a různorodou dramatickosti hudby. Žádný trojúhelník se neopakuje dvakrát, stejně jako žádný vzor na omítce. Tím chci poukázat na velkou individualitu a originalitu vzoru, který je pouze na jednom místě, nikdy se neopakuje, nikdy už nepotkáte absolutně stejný. V konečné instalaci bude přibližně 5 až 7 trojúhelníků připevněno k šedému, nebo světlě hnědému podkladu a divák bude moci na vzor libovolně navázat.

Druhá série je ve formě různorodě ručně nařezaných kousků zdí z nespočtu podkladových fotek. Najdete zde omítky různých barev, tvarů, vzorů, puklin a prasklin. Základ tvoří čtyři vyřezané kusy s dvěma rovnými stranami, které slouží jako rohové označení prostoru, kde se koláž bude skládat. Dále jsou v nabídce další kousky s jednou rovnou stranou, které se přikládají ke kraji. V konečné instalaci bude tento základ nalepen na bílou čtverek o velikosti A1, aby byl pevný a nepohyboval se. Na tyto základní kusy poté divák navazuje. Je mu poskytnuta krabice se spoustou různých a odlišných kusů, které může dále různě kombinovat, skládat na sebe, vedle sebe, vrstvit, prokládat a dělat vše, co ho v tomto momentu napadne. Může i částečně bořit hranice vyhraněného prostoru, je to jen a pouze na jeho vlastní představivosti a náladě. Cokoliv stvoří, bude propojeno pouze s ním, takže výsledek bude pokaždé jiný a

zcela originální. Tato série má poukazovat na jednotlivé prvky hudby, které dohromady tvoří jedinečný a velkolepý celek.

Třetí série je v podobě obrazového atlasu o neexistujícím celku země, která je nazývána Pevnina. Pevnina se dále dělí na čtyři světadíly - Heimal, Sivestre, Botyna a Zlaté pobřeží. Ty se dále dělí na 4 až 5 samostatných států s vlastními hlavními městy, zajímavostmi či historií. Atlas je ve formě samostatných listů vložených do tvrdých desek s tématickým přebalem. Obsahuje vysvětlivky, celkovou satelitní a politickou mapu Pevniny a poté jednotlivé mapy dělené na světadíly. Každá mapa má na protější straně seznam států, které daný světadíl obsahuje, spolu s krátkým popiskem o každém z nich. Na spodní části strany s popisy je vždy detail z určitého regionu, s popiskem, kde se tento výjev nachází. Po straně s popisky a mapou následuje dvojice fotografií, nebo jeden velký celek, který zaznamenává určitou zajímavost ve specifickém státě. Atlas je má snaha o zcela nový pohled na starou a všeobecně považovanou za šedivou, nevýraznou věc. Inspirovala jsem se pomocí názvu vybrané skladby „Leaving Earth“. Opustila jsem Zemi a podívala se na svět nový.

Snažila jsem se, aby má práce byla zajímavá a možná i zábavná pro diváka. Aby měl možnost se sám zapojit, tvořit a přitom být fascinován jedinečností vzorů.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jedním z přínosů mé bakalářské práce je to, že nabádá diváka vnímat kolem sebe více, dosud obyčejných detailů a ukazuje mu možnost, pozorovat je zcela novým a vlastním pohledem.

Ukazuje mu, že kolem nás je spousta věcí, které stále potřebují objevit. Nejen, že tím může vytvořit zcela vlastní, individuální svět, ale může tak poznat o kus i sám sebe. Dokonce i sám sebe překvapit. Má práce může ukázat tento druh umění v trochu odlišném, hravém světlě.

9 SILNÉ STRÁNKY

Mezi silné stránky práce patří určitě pojetí celého tématu. Původní téma Kompozice a tvorba fotografií dle vybrané hudby vyznívá pro mě osobně velmi filozoficky. Pokusila jsem se tedy pojmout práci trochu hravě a přitom s myšlenkou. S cílem, aby finální dílo něco divákovi dalo a toho se mi snad podařilo dosáhnout.

Série jsou navíc velmi odlišné, divák má tudíž co objevovat, sám má možnost se dokonce zapojit, což vnímám jako velmi silnou stránku mé práce.

10 SLABÉ STRÁNKY

Jako slabou stránku práce vnímám celkově dlouhou dobu přípravy a následné realizace sérií. Mezi to patří i prvotní problémy s výběrem hudby a zvláště tlak, který jsem si vytvořila a díky kterému jsem se na delší dobu uzavřela a otevřela se až po výběru hudby nové.

Taktéž jsem měla problémy s vybráním konkrétního tématu na poslední sérii, kdy jsem doslova skákala od jednoho tématu k druhému a nedokázala se do žádného ponořit, nebo vžít tak, abych ho dotáhla do svého konce. Naštěstí jsem posléze své pravé téma našla. Problémy byly občas i technické, přesněji s tiskárnou v grafickém studiu, kdy zadané fotografie byly vytisknuté se silnějším modrým odstínem a musela jsem tak pár tisků po řádné úpravě tisknout znovu.

11 ZÁVĚR

Přesto, že nestuduji obor Fotografie, ale Multimédií, fotografie mi byla vždy velmi blízko. Vybrala jsem si bakalářskou práci právě v tomto oboru, abych zjistila a vyzkoušela sebe sama, co opravdu v této oblasti dokáží. Celý proces k vytvoření konečné práce pro mě byl velmi přínosný a díky mému vedoucímu bakalářské práce BcA. Vojtěchu Aubrechtovi jsem poznala další možnosti, jak s fotografií tvořit a taktéž to, že je bez hranic.

V prvopočátku jsem vybrala radostnou a optimistickou hudbu, kdy jsem doufala, že něco v takovém duchu díky ní budu moci vytvořit. Nakonec se mi to povedlo až se spíše smutnou, melancholickou skladbou, která v sobě měla jen kapku naděje. Velmi mi to pomohlo poznat sebe sama, zkusit své možnosti a svou fantazii, dokonce i zručnost.

12 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. VELKOBORSKÝ, P., VERMOUZEK P. Exponometrie. 1. vyd. Brno: Computer Press, 2007. ISBN 80-251-1198-9.

2. GATCUM, Chris. Fotografické experimenty. 2. vyd. Brno: Zoner Press, 2010. ISBN 978-80-7413-057-1.

3. POULIN. R. Jazyk grafického designu. 1. vyd. Praha: Slovart, 2012. ISBN 978-80-7391-552-0.

4. BRITTEN U., BRUCKER A., FLATH M. Kapesní atlas světa s lexikonem států. 2.vyd. Praha: Marco Polo, 2003. ISBN 3-8279-9940-5.

5. MARTINEAU J. Tajemství hudby. 1. vyd. Praha: Dokořán, 2011. ISBN 978-80-7363-394-3.

6. BARNBAUM, B. The Art of Photography: An Approach to Personal Expression. 1. vyd. Santa Barbara: Rocky Nook, 2010. ISBN 978-1-933952-68-0

b) Internetové zdroje

DOUMAX, D. Portfolio. Dostupné z <<http://www.orfaon.net/>>

13 RESUMÉ

The theme of my bachelor thesis is Composition. My assignment is creating the series of photographs inspired by chosen music. In my opinion music is a very powerful tool and can wake a lot of emotions in one person. Sometimes a few tones can express a lot more than words alone. Music can be mean of communication, hobby or passion. It can be relaxing, moving and suprising. The theme of music is very close to me. I have chosen song named „Leaving Earth" from composers Sascha Dikicyan and Cris Velasco which is originally composed for computer game Mass Effect 3.

I had some issues in the first half of my work process which are decribed in detail in this thesis. Thanks to that I was able to move on and create the work I am satisfied with.

Every series expresses individual elements of music, rhytm and atmosphere. I tried to work with the title of the song alone. My goal is to entertain the viewer and make the whole experience interesting for him.

In this thesis I decribed my beginnings, choice of music, creation process in details and creation of final series. I further describe technical specifications, experience and knowledge I've gained. I also describe all problems I've met during my work process.

14 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č.1

Damien Doumax: Burning Forrest

Příloha č.2

Damien Doumax: Black Rain

Příloha č.3

Damien Doumax: Cold Star's Desert

Příloha č.4

Jeden z návrhů na sérii - krajina

Příloha č.5

Jeden z návrhů na sérii - krajina

Příloha č. 6

Jeden z návrhů na sérii - krajina

Příloha č.7

Původní návrh a konečná verze.

Příloha č.8

První návrh na sérii s práškovými barvami.

Příloha č. 9

První návrh na sérii s práškovými barvami.

Příloha č .10

Jedna z původních fotografií, které mě inspirovaly ke tvorbě atlasu.

Příloha č .11

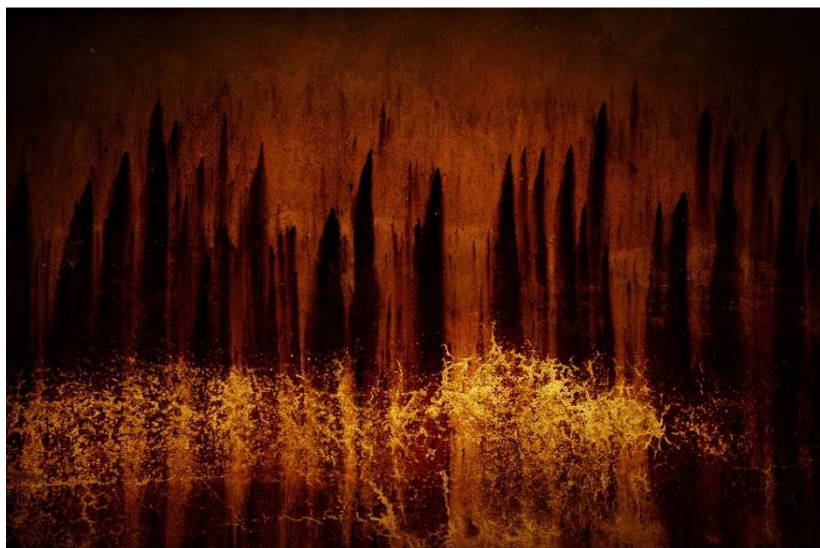
Jedna z původních fotografií, které mě inspirovaly ke tvorbě atlasu.

Příloha č.12

Zvažovaná možnost úpravy terénu pro mapy do atlasu.

15 PŘÍLOHY

příloha č.1

příloha č.2

příloha č.3

příloha č.4

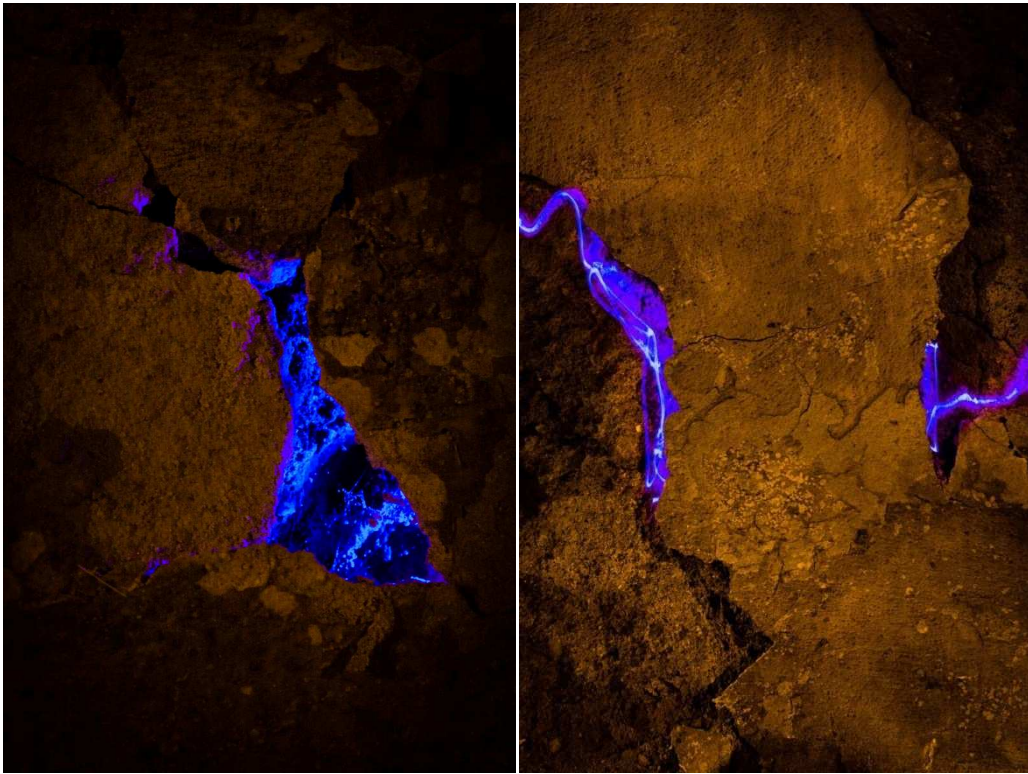
příloha č.5

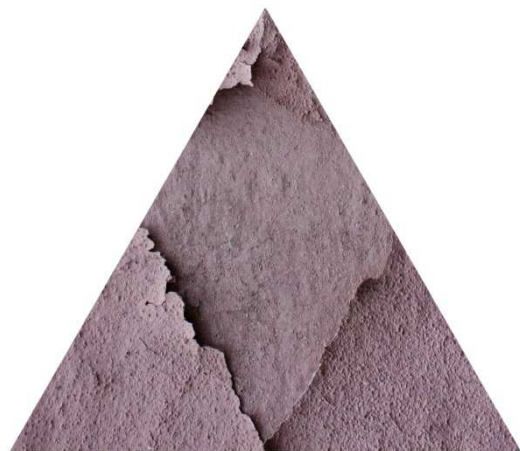
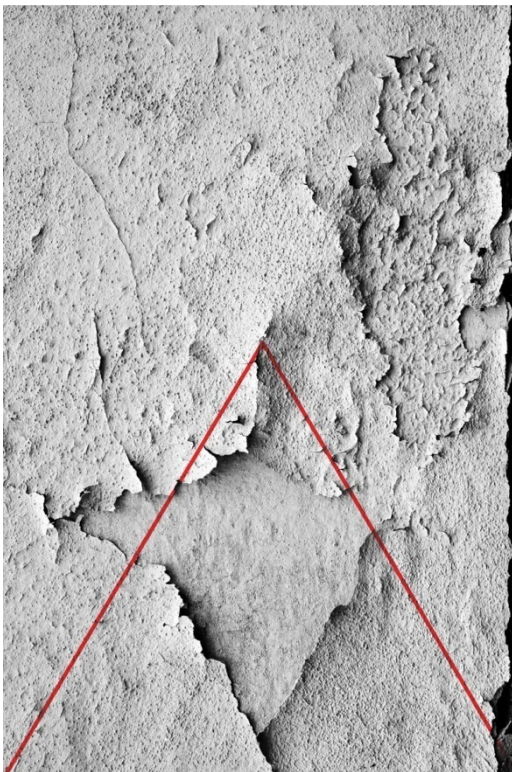
příloha č. 6

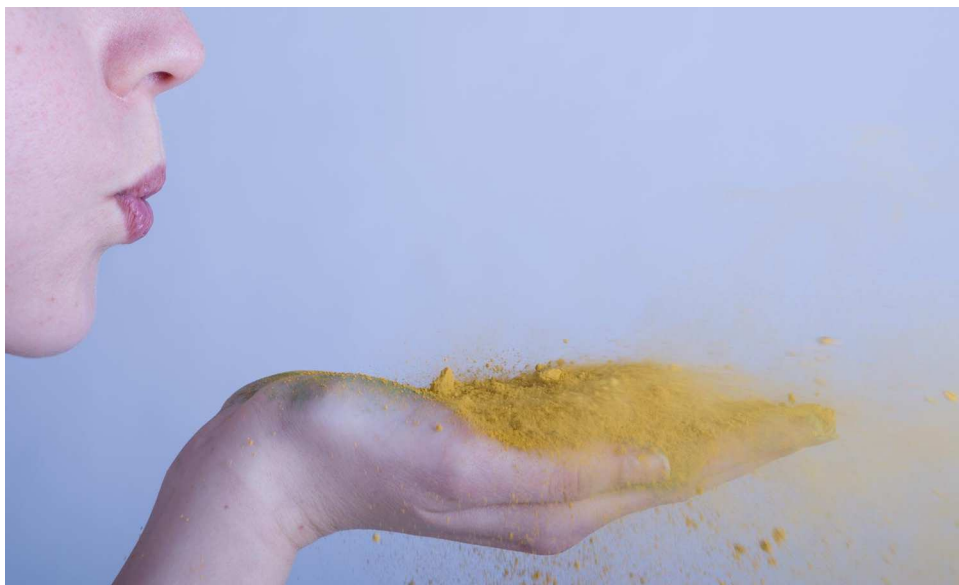
příloha č.7

příloha č.8

příloha č.9

příloha č.10

příloha č.11

příloha č.12

příloha č. 13

